

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 27784/2023
18.07.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Предраг Савић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., које заступа пуномоћник Милан Царић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 377/23 од 13.07.2023. године, у седници већа одржаној 18.07.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 377/23 од 13.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 377/23 од 13.07.2023. године, одбијена је, као неоснована жалба тужених и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 5177/19 од 29.09.2022. године, којом је утврђено да је судско поравнање закључено између туженог ББ и ВВ пред Основним судом у Младеновцу – Судска јединица у Сопоту у предмету ЗР 11/2016 ништаво и обавезани су тужени да тужиљи солидарно надокнаде трошкове парничног поступка у износу од 114.400,00 динара.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизију, из свих законских разлога због којих се ревизија може изјавити.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, у границама овлашћења из члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 72/11...10/23), па је утврдио да ревизија тужених није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на које Врховни суд пази о службеној дужности, а нема ни других битних повреда одредаба парничног поступка због којих се ревизија може изјавити, у смислу члана 407. став 2. тачка 2. истог Закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени су брачни другови, који су дана 02.02.2016. године пред Основним судом у Младеновцу – Судска јединица у Сопоту у предмету ЗР 11/2016 закључили поравнање којим је утврђено да је тужена по основу брачне тековине – стицања у браку као и посебне имовине, коју је стекла пре закључења брака, власник непокретности уписане у ЛН бр. .. КО ... и то кат. парц. ..., ... њиве површине 0.07.84 ха, као и стамбеног објекта изграђеног на тој парцели површине 248 м² са уделом од $\frac{3}{4}$ идеална дела. Ову непокретност тужени ББ је наследио од своје сада пок. мајке, а она је претходно наследила те непокретности од свог супруга.

Између тужиље и туженог ББ водило се више парничних поступака проистеклих из закљученог уговора о заједничкој изградњи непокретности у улици ... број .. од 13.12.2007. године у којима је тужени обавезан правноснажним пресудама да тужиљи накнади судске трошкове. С обзиром да трошкови нису исплаћени добровољно, тужила је покренула извршне поступке који су се водили најпре пред Први основним судом у Београду у предмету И 14964/12, да би касније поступак био настављен пред јавним извршитељем. Такође, тужила је покренула извршни поступак у предмету Првог основног суда у Београду И 6133/13 у коме је одређено извршење ради наплате новчаног потраживања по основу правоснажне и извршне пресуде Првог основног суда у Београду П 76777/10 од 18.11.2011. године, на целокупној имовини извршног дужника ББ. Део тужиљиног потраживања намирен је 2014-2015. године, али је део остао ненамирен, што међу странакама није било спорно.

У тренутку када је закључено спорно судско поравнање против туженог ББ је вођен извршни поступак ради намирења потраживања тужиље, а тужени је наведеним поравнањем отуђио део своје непокретне имовине из које би тужила могла да намири своје потраживање. Осим тога, тужени су пре закључења спорног поравнања, дана 05.07.2012. године, 22.02.2013. године и 15.07.2013. године закључили уговоре о физичкој деоби имовине по основу брачне тековине, у време када су већ донета поменута решења о спровођењу извршења.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање нижестепени судови су правилно применили материјално право, када је првостепени суд усвојио тужбени захтев, а другостепени суд потврдио првостепену пресуду, а за своје одлуке дали су довољне и јасне разлоге, које у свему прихвата и Врховни суд.

Правилно су судови закључили да је права намера туженог ББ, приликом закључења спорног поравнања, било осујећење тужиље да наплати своја потраживања у извршним поступцима које је раније покренула, те да је основ уговорене обавезе недопуштен, а закључено судско поравнање је ништаво, у смислу одредби Закона о облигационим односима наведених у образложењу нижестепених пресуда.

Супротно наводима ревизије судови су правилно закључили да је тужени ББ спорним поравнањем пренео свој удео у брачној тековини на тужену ВВ, да би осујетио потраживање тужиље, јер је судско поравнање закључено након што је тужила покренула извршне поступке против туженог – ради наплате својих потраживања.

У ревизији се понављају наводи жалбе које је другостепени суд правилно оценио као неосноване, с тим што се ти наводи односе на погрешно утврђено чињенично стање, које законом није прописано као ревизијски разлог и не може се побијати у ревизији. Тужени су сами одредили допринос у стицању брачне тековине и закључили поравнање, али је битна чињеница за доношење одлуке у овој парници да је тужени ББ овим поравнањем отуђио део своје имовине, иако је знао да тужиља против њега води извршне поступке ради наплате својих потраживања, на који начин је осујетио тужиљу да та потраживања наплати.

Врховни суд је имао у виду и остале наводе ревизије којима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић